

והלכתא בכפות – And the ruling is valid when he is tied up

Overview

The גמרא rules that if one is קונה an עבד, he is also קונה all the מטלטלין that (were included in the sale and) are on the עבד, on account of חצר. The גמרא challenges this ruling, for a חצר is not קונה, even when it is עומד ויושב. The גמרא replies: 'והלכתא בכפות'. It would seem from our גמרא that if the עבד is כפות, that is sufficient to render him a proper חצר, which can be קונה. Our תוספות rejects this notion.

וצריך לומר נמי דמיירי בישן –

And it is necessary to say that we are discussing a case where the עבד is **also asleep**; otherwise even if he is tied up, the purchaser of the עבד cannot acquire the מטלטלין that are on the עבד through חצר. Rather there are two requirements; a) that the עבד is tied up, and b) that he is asleep.

תוספות explains the need for these two conditions:

דכפות מהני דלא הוי חצר מהלכת וישן מהני דהוי משתמרת לדעתו¹ –

For כפות **accomplishes that the עבד is not a 'walking חצר'; and sleeping accomplishes that this עבד who is considered to be a חצר, is guarded under the master's supervision.²**

כדאמרין בגיטין פרק הזורק (דף ע"א) גבי כתב גט לאשתו ונתנו ביד עבדו³ –

As רבא **states in פרק הזורק, מסכת גיטין, concerning one who wrote a גט for his wife and he gave it into the hand of [her] slave, the rule is, if the slave is –**

ישן ומשמרתו הרי זה גט ניעור אין גט משום דהוי חצר המשתמרת שלא מדעתה –

Asleep and she is guarding him, then it is a valid גט. However if the slave is awake, it is not a valid גט, for it is a חצר which is not guarded under her supervision; the עבד is guarding himself (without the woman).

ופריך ישן אמאי הוי גט חצר מהלכת הוא –

And the גמרא there challenges this ruling, and asks, '(even) if the עבד is sleeping, why is it a valid גט; for the עבד is a חצר מהלכת?!' The גמרא there continues and refutes the anticipated reply –

וכי תימא ישן שאני והאמר רבא כל שאילו מהלך לא קנה עומד ויושב לא קנה –

'and if you will reply that it is different from a חצר מהלכת for the עבד is asleep and cannot walk; this is not a valid reply for (the same) רבא ruled, 'anything that cannot be קונה while it is moving, cannot be קונה even if it

¹ See previous מכר ד"ה תוספות footnote # 7 (this would apply to חצר מהלכת as well). Alternately, a person does not want to have his belongings in a place which is not לדעתו משתמרת לדעתו.

² In order for a חצר to be קונה for its owner, it cannot be a חצר מהלכת and the חצר must be משתמרת לדעת בעה"ב. An עבד when he is conscious (even if he is כפות) is משתמרת לדעת העבד but not בעה"ב.

³ The marginal gloss amends this to read 'עבדה'.

is standing or sitting'. Therefore this עבד cannot be considered as a חצר, even if he is asleep, since he is capable of 'walking'. The גמרא there concludes that we must say -
והלכתא בכפות –

That the ruling, of נתנו ביד עבדה מגורשת, is in a case where the עבד **is tied** (as well as asleep).

אלמא אף על גב דמוקי לה בכפות אפילו הכי נייעור אינו גט –
It is evident from the גמרא there, that **even though** the גמרא **established** the case of עבדה מגורשת when the עבד **was tied up, nevertheless if** the עבד **was awake it is not a valid גט**.⁴ This proves that in order for an עבד to be a חצר, we require that he is (both) asleep and tied up.

מסכת גיטין anticipates a possible refutation to this proof from תוספות:

ואין לפרש הלכתא בכפות כלומר לא חשיב מהלכת ולא דמי לעומד ויושב –
And one cannot explain that the answer 'והלכתא בכפות' means that **is not considered מהלכת and it is not similar to עומד ויושב**.⁵ By **כפות** even רבא will agree that it is not a חצר מהלכת, since in his present status (while he is tied up) he cannot possibly walk (and it cannot be compared to **עומד ויושב** where he is presently capable of walking). The answer of the גמרא of 'והלכתא בכפות' will mean –
וכיון דכפות מועיל ישן נמי מועיל –

That since כפות accomplishes that the עבד is not a חצר מהלכת (as just mentioned), then **sleeping also accomplishes** that he is not a חצר מהלכת and the גט will be valid by **ישן** alone [without כפות (and by כפות alone without ישן)]⁶. This is not in agreement with what תוספות maintains that for an עבד to be a חצר we require both כפות וישן.

רבא rejects this 'ואין לפרש':

דאם כן דבשאין כפות איירי רבא –
For if this is so; that רבא (who said the rule of 'גט וכו' הרי"ז גט וכו') **is discussing a case where the עבד is untied;** and in such a situation he is distinguishing between **ישן** (where it is a גט) and **נייעור** (where it is not a גט), so -
אמאי קאמר רבא נייעור אין גט משום דהוי חצר המשתמרת שלא לדעתה –
Why does רבא state that נייעור is not a גט because it is a חצר המשתמרת שלא לדעתה (since the עבד is awake); it was not necessary to use that reason; רבא -
תיפוק ליה דהוי חצר מהלכת –

Should have derived that it is not a valid גט by **נייעור**, since the עבד **is a חצר מהלכת**. Since רבא did not use the reason of חצר מהלכת, this proves that his דין is in a case

⁴ The גמרא initially stated: נתנו ביד עבדה ישן וכו' הרי"ז גט, נייעור אינו גט. The גמרא was not satisfied with the ישן for the עבד is a חצר מהלכת, and we had to say that ישן is a גט only when he is כפות. However by נייעור, there is no question that it is never a גט (even if he is כפות), because he is a חצר המשתמרת לדעתה. See thinking it over # 1.

⁵ תוספות explains 'והלכתא בכפות' to refer to the דין of רבא (that it is required that the עבד be כפות); however the לפרש אין maintains that והלכתא בכפות is explaining when an עבד is not a חצר מהלכת.

⁶ We will also assume (according to the 'ואין לפרש') that כפות or ישן are considered לדעתה and not a חצר מהלכת.

of כפות⁷, and in a case of כפות he distinguishes between ישן where it is a valid גט (if he was also כפות) and ניעור (where it is not a valid גט [even] if he was כפות), since by ניעור חצר המשתמרת שלא לדעתה is considered a עבד (וכפות).

Tosfos supports his contention by citing others who agree with him:

וכן פירש הקונטרס⁸ פרק הזורק והלכתא בכפות -

And similarly explains the גמרא in פרק הזורק that 'והלכתא בכפות' means that in the case of כפות is when רבא ruled that ישן is a valid גט -

ובהוא קאמר רבא דניעור אין גט -

And in that same case as ישן (which is by כפות), רבא states that ניעור is not a גט (because he is not לדעתה).

וכן פסקו הלכות גדולות דכפות וישן בעינן:

And similarly the הלכות גדולות ruled that we require that the עבד be כפות וישן in order that the גט will be valid.

Summary

An עבד can be used for קנין חצר provided he is כפות וישן; in order that he not be a חצר מהלכת or a חצר המשתמרת שלא לדעת בעה"ב.

Thinking it over

1. Why is an עבד כפות considered to be משתמר לדעתה; seemingly he cannot even move?!

2. Why by כפות is the עבד not considered a חצר מהלכת, but is considered אינו משתמר לדעת בעה"ב; and by ישן the עבד is considered משתמר לדעת בעה"ב, however he is considered a חצר מהלכת?

2. According to Tosfos that the עבד (who is the חצר) has to be כפות וישן, then what is the meaning of קנה מטלטלין בעבד; the החזיק; what type of a חזקה⁹ is possible by an עבד who is כפות וישן?¹⁰

⁷ See Tosfos in ד"ה והילכתא, כא, where the question is phrased as follows; If כפות (רבא) is not discussing כפות, then if) the עבד is ניעור it should not be a גט even if he is משתמר לדעתה (for instance if his hands are tied and she is holding him), because he is a חצר מהלכת, (since we are not discussing כפות), עיי"ש. See also מהרש"א נח"מ and הארוך.

⁸ בא"ד בד"ה בכפות רש"י states: קאמר רבא דהוי גט; indicating that in addition to ישן, we require also כפות.

⁹ A חזקה to be קונה an עבד is if you forced him to serve you. This is seemingly impossible by כפות וישן.

¹⁰ See אמ"ה (הערות 7-193).